

Ang Aklat ni Daniel - Bilang Sampu

Ang Proseso

Jeff Pippenger

2023-12-05

Sa unang kabanata ng Daniel, dinala si Daniel sa pagkatapon na pitumpung taon na ipinropesiya ni Jeremias, at nanatili siya hanggang sa unang taon ni Ciro.

At nanatili si Daniel hanggang sa unang taon ni Haring Ciro. Daniel 1:21.

Samakatuwid, si Daniel ay nabuhay sa kabuuan ng pitumpung taon ng pagkabihag, hanggang sa pagpapalabas ng dekreto na nagpahintulot sa pagbabalik ng sinaunang Israel upang muling itayo at panumbalikin sa dating kalagayan ang Jerusalem.

Ngayon, sa unang taon ni Ciro na hari sa Persia, upang matupad ang salita ng Panginoon sa pamamagitan ng bibig ni Jeremias, pinukaw ng Panginoon ang espiritu ni Ciro na hari sa Persia, anupat siya'y nagpalabas ng isang pahayag sa buong kaniyang kaharian, at isinulat din niya ito, na nagsasabi. Ezra 1:1.

Samakatuwid, si Daniel ay ang sagisag ng proseso ng pagsubok para sa isang daan at apatnapu't apat na libo na nagsimula noong Setyembre 11, 2001, at nagpapatuloy hanggang sa "dekreto," na nagmamarka sa panawagang paglabas mula sa Babilonia.

At narinig ko ang isa pang tinig mula sa langit, na nagsasabi, Lumabas kayo mula sa kaniya, bayan ko, upang huwag kayong makibahagi sa kaniyang mga kasalanan, at upang huwag kayong tumanggap ng alinman sa kaniyang mga salot. Sapagkat ang kaniyang mga kasalanan ay umabot hanggang sa langit, at naalaala ng Diyos ang kaniyang mga kasamaan. Pahayag 18:4, 5.

Ang pitumpung taon ng pagkatapon ay ang panahon ng pagsubok at pagpapadalisa ng isang daan at apatnapu't apat na libo. Noong Setyembre 11, 2001 dumating ang ikatlong "Sa Aba" ng Islam. Tanging kinikilala ito ng mga tumatanggap sa mga saligang katotohanan ng Adbentismo. Ang unang "Sa Aba" at ang ikalawang "Sa Aba" ay kapwa wastong tinukoy ng mga tagapanguna bilang Islam. Sa parehong mga tsart ng mga tagapanguna noong 1843 at 1850, na sinang-ayunan ni Ellen White, at na kinikilala bilang katuparan ng ikalawang kabanata ng Habakuk, ang Islam ay tinukoy bilang ang ikalima at ikaanim na mga Trumpeta. Ang huling tatlong Trumpeta ay mga Trumpeta ng "Sa Aba".

At namasdan ko, at narinig ko ang isang anghel na lumilipad sa kalagitnaan ng himpapawid, na nagsasabi sa malakas na tinig: Sa aba, sa aba, sa aba, sa mga nananahan sa lupa, dahil sa iba pang mga tinig ng pakakak na hihipan pa ng tatlong anghel! Apocalipsis 8:13.

Kung may tatlong Trumpeta ng sa aba, at ang una at ikalawang Trumpeta ng sa aba ay Islam, madali lamang matukoy na ang ikatlong Trumpeta ng sa aba ay Islam din. Isang elemento ng simbolo ng Islam bilang mga Trumpeta ng sa aba ay ang pagkakapigil sa kanila, at pagkatapos ang

kanilang pagpapakawala. Itinutukoy ni Sister White ang apat na hangin ng Apocalipsis pito bilang isang "galit na kabayo," na nagnanais na "kumawala" at "maghatid ng kamatayan at pagkawasak" sa kaniyang pagdaan.

Pinipigil ng mga anghel ang apat na hangin, na inilalarawan bilang isang nagngangalit na kabayo na nagnanais kumawala at rumagasa sa ibabaw ng buong lupa, nagdadala ng pagkawasak at kamatayan sa dinaraan nito.

“Matutulog ba tayo sa mismong bingit ng walang-hanggang sanlibutan? Magiging manhid, malamig, at patay ba tayo? O, nawa’y magkaroon ang ating mga iglesia ng Espiritu at hininga ng Diyos na Kaniyang hihingahan sa Kaniyang bayan, upang sila’y makatindig sa kanilang mga paa at mabuhay. Dapat nating maunawaan na makitid ang daan, at makipot ang pintuan. Ngunit sa pagdaan natin sa makipot na pintuan, ang kalaparan nito’y walang hangganan.”
Manuscript Releases, volume 20, 217.

Ang apat na anghel na nagpipigil sa apat na hangin ay nagpipigil sa “galit na kabayo” ng propesiya sa Bibliya na nagbubunga ng kamatayan at pagkawasak. Sa Apocalipsis kabanata siyam, kung saan tinutukoy ang una at ikalawang Pakakak ng Kaaba-aba, may isang haring tinukoy. Siya ay tinukoy sa Apocalipsis “siyam-labing-isa.”

At sila’y may isang haring nasa ibabaw nila, na siyang anghel ng kalalimang walang hanggan, na ang kaniyang pangalan sa wikang Hebreo ay Abaddon, ngunit sa wikang Griego ay Apollyon ang kaniyang pangalan. bilang nasa ibabaw nila. Apocalipsis 9:11.

Ang pangalan—at samakatuwid ang katangian—ng hari ng Islam ay Abaddon sa Hebreo at Apollyon sa Griyego. Sa kapwa Lumang at Bagong Tipan—na kinakatawan ng wikang Hebreo at Griyego—ang katangian ng Islam ay nasusumpungan sa kahulugan ng dalawang pangalang ito. Sa dalawang pangalang ito, ang kahulugan ay "kamatayan at pagkawasak." Ayon kay Kapatid na White, ang "galit na kabayo" na pinipigilan ng apat na anghel habang siniselyuhan ang isang daan at apatnapu't apat na libo ay nagtatangkang kumawala at magdala ng "kamatayan at pagkawasak" sa dinaraan nito.

Ang unang pagbanggit sa Banal na Kasulatan ukol sa Islam ay si Ismael, ang ama ng mga nagtataguyod ng relihiyong Islam. Sa unang pagbanggit na iyon siya ay tinukoy bilang isang mailap na tao, at ang salitang isinalin bilang “wild” ay nangangahulugang “ang mailap na asnong Arabe.” Ang unang propetikong pagbanggit sa Islam ay isang sagisag ng angka ng kabayo, at kabayo ang ginamit ng mga pasimuno upang ilarawan ang Islam ng una at ikalawang Woe sa dalawang sagradong tsart. Ang apat na hangin ng Apocalipsis kabanata pito ay pinananatiling pigil, o “pinipigil,” hanggang sa tatakan ng Diyos ang Kaniyang bayan. Ang proseso ng pagtatatak sa isang daan at apatnapu't apat na libo ay gayundin ang proseso ng pagsubok at ng paglilinis.

Ang lahat ng mga propetikong paglalarawang ito ay kinakatawan ng pagkabihag ni Daniel sa loob ng pitumpung taon, na nagsimula kay Jehoiakim, na siyang sagisag ng kapangyarihang iginawad sa unang mensahe, hanggang sa "dekreto" na nananawagan sa mga lalaki at mga babae na lumabas mula sa Babilonia. Ang pagpipigil sa Islam, at pagkatapos ay ang pagpapakawalan nito, ay isang propetikong katangian ng Islam bilang sagisag ng propesiyang biblikal.

Kapag tinutukoy sila bilang ang "apat na hangin", sila'y pinipigil habang tinatatakan ang mga lingkod ng Diyos. Sa pasimula ng ikalawang "Sa Aba", sa propesiya ng panahon na tatlong daan at siyamnapu't isang taon at labinlimang araw na natupad noong Agosto 11, 1840, apat na anghel, na kumakatawan sa Islam ng ikalawang "Sa Aba", ay "pinakawalan." Sa katapusan ng propesiya, sila ay "pinigil".

Na sinasabi sa ikaanim na anghel na may hawak ng trumpeta, "Pakawalan mo ang apat na anghel na ginapos sa dakilang ilog na Eufrates." At pinakawalan ang apat na anghel, na inihanda para sa isang oras at isang araw at isang buwan at isang taon, upang patayin ang ikatlong bahagi ng mga tao. Pahayag 9:14, 15.

Noong Setyembre 11, 2001, ang unang mensahe sa kasaysayan ng isang daan at apatnapu't apat na libo ay binigyang-kapangyarihan, nang ang Islam ng ikatlong "Woe" ay "pinakawalan." Ngunit ito ay agad na "pinigil." Ipinaliliwanag ni Sister White kung bakit ito nangyari, ngunit una, dapat nating alalahanin na ang layunin ng Islam sa unang pagtukoy nito sa Biblia ay galitin ang mga bansa, sapagkat ang kamay ni Ishmael ay laban sa bawat tao, at ang kamay ng bawat tao ay laban sa Islam.

At sinabi sa kaniya ng anghel ng Panginoon: Narito, ikaw ay nagdadalang-tao, at magsisilang ng isang anak na lalaki, at tatawagin mong Ishmael ang kaniyang pangalan; sapagkat dininig ng Panginoon ang iyong kapighatian. At siya'y magiging isang mailap na tao; ang kaniyang kamay ay laban sa bawat tao, at ang kamay ng bawat tao ay laban sa kaniya; at siya'y maninirahan sa harap ng lahat ng kaniyang mga kapatid. Genesis 16:11, 12.

Ang layunin ng Islam sa propesiya ng Biblia ay pag-isahin ang lahat ng bansa laban sa Islam, bilang paghahanda bago ibaling ng United Nations ang kanilang poot laban sa mga tagapag-ingat ng Sabat. Noong Setyembre 11, 2001, ang bawat isa na nakauunawa sa 9/11 bilang nagmamarka sa pasimula ng pag-uulit ng pagkakasunod-sunod ng mga kaganapang Millerite ay naging gaya ni "Daniel" nang siya'y dinala sa Babilonya sa loob ng pitumpung taon. Tinutukoy ni Jehoiakim ang pasimula ng prosesong iyon ng pagsubok, at ang Islam ng ikatlong "Woe" ay saka ipinakawalan, ngunit kaagad pinigil, upang matatakan ng Diyos ang Kanyang bayan.

Ibinigay ang pangitaing ito noong 1847, nang napakakaunti lamang sa mga kapatid sa Advent ang nangangilin sa Araw ng Sabat, at sa mga iyon ay iilan lamang ang inakalang ang pagpangingilin nito ay may sapat na bigat upang maglagay ng malinaw na hangganan sa pagitan ng bayan ng Diyos at ng mga di-sumasampalataya. Ngayon ay nagsisimula nang makita ang katuparan ng pangitaing iyon. Ang "pag-uumpisa ng panahong yaon ng kapighatian," na binanggit dito, ay hindi tumutukoy sa panahong magsisimula nang ibuhos ang mga salot, kundi sa isang maikling yugto bago pa sila ibuhos, samantalang si Cristo ay nasa santuwaryo. Sa panahong iyon, habang ang gawain ng kaligtasan ay nagwawakas, darating ang kapighatian sa lupa, at magagalit ang mga bansa, gayunman ay pipigilan sila upang hindi hadlangan ang gawain ng ikatlong anghel. Sa panahong iyon darating ang "huling ulan," o ang kaghinhawaan mula sa harapan ng Panginoon, upang magbigay ng kapangyarihan sa malakas na tinig ng ikatlong anghel, at ihanda ang mga banal upang makatayo sa panahong ibubuhos ang pitong huling salot. Early Writings, 85.

Ang pitumpung taon ni Daniel ay nagsimula noong 11 Setyembre 2001, nang pinawalan ang Islam at pinagalit nito ang mga bansa sa biglaan at di-inaasahang pag-atake sa hayop na mula sa lupa ng Apocalipsis labing-tatlo. Pagkatapos ay pinigilan ang Islam, upang matapos ang gawain ng ikatlong anghel. Ang gawain ng ikatlong anghel ay ang paglalagay ng tatak sa bayan ng Diyos, at nang magsimula ang gawang iyon noong 11 Setyembre 2001, ang Huling Ulan ay nagsimulang "magwisik". Ang unang kabanata ng Daniel ay naglalarawan ng proseso ng pagsubok sa isang daan at apatnapu't apat na libo, na nagsimula noong 11 Setyembre 2001, at nagpapatuloy hanggang sa tawagin ng ikalawang "tinig" ng Apocalipsis labing-walo ang iba pang kawan ng Diyos mula sa Babilonia. Kaya't si Daniel ay kumakatawan sa isang bayan na ngayo'y nasa espirituwal na pagkaalipin, hanggang sa mismong pagtatapos ng proseso ng pagsubok. Ang katapusan ng panahon ng pagsubok sa unang kabanata ng Daniel ay tinutukoy bilang ang "wakas ng mga araw."

At nang matapos ang mga araw na itinakda ng hari na sila'y iharap, iniharap sila ng pinuno ng mga bating kay Nebukadnezar. At nangusap sa kanila ang hari; at sa kanilang lahat ay walang nasumpungang gaya nina Daniel, Hananiah, Mishael, at Azariah; kaya't sila'y tumayo sa harap ng hari. At sa lahat ng bagay ng karunungan at pagkaunawa na itinanong sa kanila ng hari, nasumpungan niya silang sampung ulit na higit kaysa sa lahat ng mga salamangkero at mga astrologo na nasa buong kaniyang kaharian. Daniel 1:18-20.

Ang ikatlong pagsubok, na kumakatawan sa isang propetikong pamantayang pagsubok para kay Daniel at sa tatlong mararangal na lalaki, ay noong sila'y hinatulan ni Nebukadnezar at nasumpungang "sampung ulit na nakahihigit kaysa sa lahat ng mga mago at mga astrologo na nasa buong kaniyang kaharian." Ang ikatlong pagsubok ay kinakatawan ng paghatol, at ang paghatol ay naganap sa "wakas ng mga araw." Sa aklat ni Daniel, ang "wakas ng mga araw" ay ang dako kung saan si Daniel ay tatayo sa kaniyang bahagi.

Marami ang dadalisayin, paputiin, at susubukin; ngunit ang masasama ay gagawa ng kasamaan; at walang sinuman sa mga masasama ang makauunawa; ngunit ang mga pantas ay makauunawa.... Mapalad ang naghihintay, at nakararating sa isang libo't tatlong daan at tatlumpu't limang araw. Ngunit ikaw (Daniel), humayo ka sa iyong daan hanggang sa wakas; sapagkat magpapahinga ka, at tatayo ka sa iyong bahagi sa wakas ng mga araw.

Dumating na ang panahon upang si Daniel ay tumindig sa kaniyang kapalaran. Dumating na ang panahon upang ang liwanag na ipinagkaloob sa kaniya ay lumaganap sa sanlibutan sa paraang hindi pa kailanman nangyari. Kung yaong mga pinagawan ng Panginoon ng napakaraming bagay ay lalakad sa liwanag, ang kanilang kaalaman tungkol kay Cristo at sa mga hula na tumutukoy sa Kanya ay lubhang madaragdagan habang sila'y lumalapit sa pagwawakas ng kasaysayan ng daigdig na ito. The Seventh-day Adventist Bible Commentary, tomo 4, 1174.

Kinikilala ni Sister White ang "wakas ng mga araw" na may kaugnayan sa proseso ng paglilinis na binanggit sa talatang sampu ng ikalabindalawang kabanata ng aklat ni Daniel. Madalas niyang ginagamit ang talatang sampu, kasama ang "wakas ng mga araw" ng talatang labintatlo.

Marami ang dadalisayin, paputiin, at susubukin; ngunit ang masasama ay gagawa ng kasamaan; at walang sinuman sa mga masasama ang makauunawa; ngunit ang mga pantas ay

makauunawa.... Mapalad ang naghihintay, at nakararating sa isang libo't tatlong daan at tatlumpu't limang araw. Ngunit ikaw (Daniel), humayo ka sa iyong daan hanggang sa wakas; sapagkat magpapahinga ka, at tatayo ka sa iyong bahagi sa wakas ng mga araw.

Si Daniel ay ngayo'y nakatindig sa kaniyang kapalaran, at nararapat natin siyang bigyan ng dako upang mangusap sa bayan. Ang ating mensahe ay dapat sumulong na gaya ng ilawang nagningas. 'Sa panahong yaon ay tatayo si Miguel, ang dakilang prinsipe na nakatayo alang-alang sa mga anak ng iyong bayan; at magkakaroon ng panahon ng kapighatian, gaya ng kailanman ay hindi pa nangyari buhat nang magkaroon ng isang bansa hanggang sa panahong yaon; at sa panahong yaon ang iyong bayan ay maliligtas, bawat isa na masusumpungang nakasulat sa aklat. At marami sa mga natutulog sa alabok ng lupa ay magsisibangon, ang iba'y sa buhay na walang hanggan, at ang iba'y sa kahihyan at walang hanggang paghamak. At ang mga pantas ay magliliwanag na gaya ng ningning ng kalawakan; at ang mga umaakay sa marami sa katuwiran ay gaya ng mga bituin magpakailanman at kailanman.'

Inilalarawan ng mga salitang ito ang gawaing dapat nating isagawa sa mga huling araw na ito. Hindi pa tayo ni kalahating gising. Wala tayo ng kapangyarihang mahalaga sa pagsasakutuparan ng gawaing dapat gawin. Dapat tayong magkaroon ng buhay, magkaroon ng pagkakaisa. Ngayon, sa mismong oras na ito, kailangan nating tumindig sa gayong katayuan kung saan ang pagsisisi at kapatawaran ang magiging namumukod-tanging katangian ng ating gawain. Hindi dapat magkaroon ng alitan. Huli na upang makilahok sa gawain ni Satanas na nagpapabulag ng mga mata. Huli na upang pakinggan ang mga espiritung mapandaya at ang mga doktrina ng mga demonyo.

Ako ay inatasang sabihin na, kapag ang Espiritu Santo ay nagkakaloob ng wika at pananalita, makakakita tayo ng isang gawaing tulad ng isinagawa noong Araw ng Pentecostes. Ang mga kinatawan ni Cristo ay gagawa nang may katalinuhan. Hindi masusumpungan na may isang tao rito at isa pa roon na naghahangad na gibain at wasakin.

"Bago lumabas ang pasiya, bago makaraan ang araw na gaya ng ipa, bago sumapit sa inyo ang matinding poot ng Panginoon, bago sumapit sa inyo ang araw ng poot ng Panginoon, hanapin ninyo ang Panginoon, kayong lahat na mga mapagpakumbaba sa lupa, na nagsagawa ng Kanyang kahatulan; hanapin ninyo ang katuwiran, hanapin ninyo ang kapakumbabaan: baka kayo'y maikubli sa araw ng poot ng Panginoon." Australian Union Conference Record, Marso 11, 1907.

Ang pagpapatatakan ng isang daan at apatnapu't apat na libo, na kinakatawan ng pitumpung taon ng pagkatapon ni Daniel sa Babilonia, ay inilalarawan sa Daniel kabanata labindalawa, talatang sampu. Taglay ng talatang iyon ang lagda ng "katotohanan," sapagkat tinutukoy nito ang tatlong hakbang na siyang mga katangian ng salitang Hebreo na "katotohanan." Marami ang lilininis, paputiin, at saka susubukin. Si Daniel at ang tatlong mararangal ay nilinis sa pamamagitan ng takot sa Diyos sa unang kabanata, sapagkat ipinasya nilang huwag kumain ng pagkaing Babilonia. Pagkatapos ay ipinamalal nila ang kaanyuang mas mainam at mas mataba sa laman kaysa sa mga kumain ng pagkaing Babilonia. Ang kanilang kaanyuan ay ang katuwiran ni Cristo, na siyang mga puting kasuotan. Pagkatapos ay sinubok sila nang pumasok sila sa paghatol ni Nebukadnezar, sa

katapusan ng mga araw.

Sa "katapusan ng mga araw," kapag si Daniel ay tatayo "sa kaniyang kapalaran", ang "kaalaman tungkol kay Cristo at ang mga hula na may kinalaman sa Kaniya ay lubhang madaragdagan" sa bayan ng Diyos. Napuna ni Nebuchadnezzar na sa "lahat ng bagay ng karunungan at pagkaunawa," si Daniel at ang tatlong karapat-dapat ay "nasumpungan" na "sampung ulit na higit kaysa sa lahat ng mga salamangkero at mga astrologo na nasa buong kaniyang kaharian."

Ang unang kabanata ng Daniel ay inilalarawan ang karanasan ng isandaan at apatnapu't apat na libo, na dumaraan sa tatlong-hakbang na proseso ng pagsubok. Sa kanyang puna hinggil sa prosesong iyon, sinabi ni Kapatid na White, "Inilalahad ng mga salitang ito ang gawaing dapat nating gawin sa mga huling araw na ito. Ni kalahati man ay hindi tayo gising. Wala tayo ng kapangyarihang kailangan upang maisagawa ang gawaing kailangang gawin. Dapat tayong pumasok sa buhay, pumasok sa pagkakaisa. Ngayon, ngayon mismo, kailangan nating tumindig sa kalagayang kung saan ang pagsisisi at ang kapatawaran ang magiging mga tampok na katangian ng ating gawain. Hindi dapat magkaroon ng pagtatalo."

Ang proseso ng pagsubok na humahantong sa "katapusan ng mga araw" ay humahantong sa pagkabuhay na mag-uli ng dalawang saksi sa Kabanata Labing-isa ng Apocalipsis. Ang gawaing dapat nating gawin ngayon ay tanggapin ang mensahe ng Setyembre 11, 2001 at magising, gaya ng kinakatawan ng mga tuyong buto ng mga patay. "Dapat tayong mabuhay, pumasok sa pagkakaisa." Kapag ginawa natin ito, ang mga matingkad na tampok ng ating gawain ay ang ating "pagsisisi at kapatawaran." Ang matingkad na tampok ng ating gawain ay kinakatawan ni Daniel sa Kabanata Siyam, nang kaniyang idinalangin ang panalangin ng Levitico dalawampu't anim, na humihingi ng kapatawaran sa kaniyang mga kasalanan, at sa mga kasalanan ng kaniyang mga ama, habang kinikilala rin na siya ay lumalakad na salungat sa Diyos mula pa sa pagkadismaya na nagbigay-tanda sa pasimula ng panahon ng paghihintay noong Hulyo 18, 2020. Dapat din niyang kilalanin na ang Diyos ay lumalakad na salungat sa kaniya noon ding panahong iyon. Si Daniel ay kumakatawan sa mga dumaan sa isang pagkabihag na "pitumpung taon," mula pa noong Hulyo 18, 2020.

Ang pitumpung taon ay isang sagisag ng "pitong ulit" ng Levitico 26. Ipinababatid sa atin ng aklat ng mga Cronica na ang pitumpung taon ang panahon kung kailan "matatamasa" ng lupain ang mga Sabat na ipinagkait sa kanya dahil sa paghihimagsik ng sinaunang Israel laban sa tipan ng Levitico 25.

Upang matupad ang salita ng Panginoon sa pamamagitan ng bibig ni Jeremias, hanggang sa ang lupain ay nagtamasa ng kaniyang mga Sabbath; sapagkat hangga't siya'y nakatiwangwang ay pinangilin niya ang Sabbath, upang matupad ang pitumpung taon. 2 Cronica 36:21.

Bilang sagisag ng isang propetikong "ilang," ang "tatlong araw at kalahati" kung kailan ang dalawang saksi ng Pahayag labing-isa ay patay sa lansangan matapos ang Hulyo 18, 2020 ay sagisag ng "pitumpung taon," at gayon din ay sagisag ng "pitong panahon." Ang "wakas ng mga araw" ay sagisag ng katapusan ng mga araw na propetiko na tinatakan sa aklat ni Daniel.

Noong 1798, tinanggalan ng selyo ang aklat ni Daniel, at si Daniel ay tumindig sa kaniyang kapalaran, handang isakatuparan ang kaniyang layunin.

Kapag ipinagkaloob ng Diyos sa isang tao ang isang natatanging gawain, nararapat siyang tumindig sa kaniyang bahagi at dako, gaya ng ginawa ni Daniel, handang tumugon sa tawag ng Diyos, handang tuparin ang Kaniyang layunin. Manuscript Releases, tomo 6, 108.

Noong ika-22 ng Oktubre, 1844, bilang katuparan ng Daniel kabanata walo, talatang labing-apat, muling tumindig sa kaniyang bahagi ang aklat ni Daniel. Ang 1798 at 1844 ay ang pagwawakas ng una at ikalawang poot, at kaya't minamarkahan nila ang wakas ng "pitong panahon." Ang "wakas ng mga araw" sa aklat ni Daniel ay isang sagisag ng pagwawakas ng isang pagkabihag na kinakatawan ng "pitong panahon." Sa Daniel kabanata apat, nabuhay si Nebukadnezar na gaya ng isang hayop habang "pitong panahon" ang dumaan sa kaniya. Sa "wakas ng mga araw," ang kaniyang kaharian at katinuan ay ibinalik sa kaniya.

At sa katapusan ng mga araw, ako, si Nebukadnezar, itiningala ko ang aking mga mata sa langit, at bumalik sa akin ang aking kaunawaan; at pinagpala ko ang Kataas-taasan, at pinuri at pinarangalan ko siya na nabubuhay magpakailanman, na ang kaniyang kapamahalaan ay walang hanggang kapamahalaan, at ang kaniyang kaharian ay sa sali't salinlahi: At ang lahat ng mga naninirahan sa lupa ay ibinibilang na wala: at ginagawa niya ang ayon sa kaniyang kalooban sa hukbo ng langit, at sa mga naninirahan sa lupa: at walang makapipigil sa kaniyang kamay, ni makapagsasabi sa kaniya, Ano ang iyong ginagawa? Sa gayunding panahon ay nanumbalik sa akin ang aking katinuan; at alang-alang sa kaluwalhatian ng aking kaharian, ang aking karangalan at kaningningan ay nanumbalik sa akin; at ako'y hinanap ng aking mga tagapayo at ng aking mga panginoon; at naitatag ako sa aking kaharian, at lalong marilag na kamahalan ay nadagdag sa akin. Daniel 4:34-36.

Ang wakas ng panahon ng pagtatatak ng isang daan at apatnapu't apat na libo ay kinakatawan bilang "wakas ng mga araw," at kaya't kumakatawan sa simbolikong pagtatapos ng "pitumpung taon" at gayundin ng "pitong panahon." Sa panahong iyon, ang "pagsisisi at kapatawaran" ang magiging mga katangiang kumakatawan sa gawain ng mga dating patay sa lansangang dumaraan sa libis ng mga patay na tuyong buto.

Ang nakikitang katangian ng gawain ng pagsisisi ng isang daan at apatnapu't apat na libo ay kinakatawan sa Ezekiel kabanata siyam bilang "pagbubuntong-hininga at pagtangis." Kapag ipinagtatapat at itinatakwil ng bayan ng Diyos ang kanilang sariling mga kasalanan, kapag kinikilala nila na inulit nila ang gayunding mga kasalanan ng kanilang mga ninuno, kapag isinasantabi nila ang kapalaluan ng sariling opinyon at inaamin na sila'y lumalakad na salungat sa Diyos, at na mula nang dumating ang panahon ng pag-antala noong Hulyo 18, 2020, Siya'y lumalakad na salungat sa kanila, sila'y masusumpungang taglay ang "sampung ulit" na higit na kapangyarihang propetiko kaysa sa lahat ng iba pang nag-aangking marurunong sa kaharian.

Nagsimula ang proseso ng pagtatatak sa pagkakakalag ng Islam, at pagkatapos ay sa pagpigil dito. Nagtatapos ang prosesong iyon gaya ng pagpasimula nito, kapag muling kinakalagan ang Islam. Ito'y kinakalagan sa katapusan ng mga araw ng panahon ng pagtatatak, na para kay Daniel ay ang

dekreto ni Ciro na tumawag sa mga tao palabas ng Babilonya. Doon, sa katapusan ng mga araw ng pagdadalisay, sa paghatol hinggil sa "dekreto" ng batas ng Linggo sa Estados Unidos, masusumpungang taglay ng mga tapat ang "sampung ulit na higit" na kapangyarihang propetiko.

“Ipinapalagay ninyong napakalayo pa ang pagparito ng Panginoon. Nakita ko na ang huling ulan ay darating na [kasing bigla ng] sigaw sa hatinggabi, at sampung ulit na higit ang kapangyarihan.” Spalding at Magan, 5.

Sisimulan natin ang pagsasaalang-alang ng ikalawang kabanata ng Daniel sa susunod na artikulo.

Ito ang sigaw sa hatinggabi, na nakatalagang magbigay ng kapangyarihan sa mensahe ng ikalawang anghel. Ang mga anghel ay sinugo mula sa langit upang pukawin ang mga banal na napapanghinaan ng loob at ihanda sila para sa dakilang gawaing nasa harap nila. Ang mga pinakabihasang tao ay hindi ang mga unang tumanggap ng mensaheng ito. Ang mga anghel ay sinugo sa mga mapagkumbaba at lubos na tapat, at inatasan silang itaas ang sigaw, ‘Narito, dumarating ang Kasintahang Lalaki; lumabas kayo upang salubungin Siya!’ Ang mga pinagkatiwalaan ng sigaw ay nagmadali, at sa kapangyarihan ng Espiritu Santo ay ipinahayag ang mensahe, at pinukaw ang kanilang mga kapatid na napapanghinaan ng loob. Ang gawaing ito ay hindi nakasalalay sa karunungan at kaalaman ng mga tao, kundi sa kapangyarihan ng Diyos, at ang Kaniyang mga banal na nakarinig sa sigaw ay hindi ito napaglabanan. Ang mga pinakaespirituwal ang unang tumanggap ng mensaheng ito, at ang mga dating nanguna sa gawain ang naging pinakahuli sa pagtanggap at sa pagtulong upang palakasin ang sigaw, ‘Narito, dumarating ang Kasintahang Lalaki; lumabas kayo upang salubungin Siya!’ Early Writings, 238.